

“มหาวิชชาลัย”

กุลฉัตร ฉัตรกุล ณ อยุธยา (kulachatrakul@gmail.com)

Chief Marketing Officer บริษัท มาร์เก็ตติ้งได้อ็อกไซด์ จำกัด

ช่วงนี้มีข่าวไม่สบายใจในวงการศึกษามาก โดยเฉพาะข่าวเชิงจริยธรรมที่ไม่ควรเกิดขึ้นในวงการศึกษาไทย คือ ข่าวการโกงข้อสอบเข้าคณะแพทยด้วยเทคโนโลยีเวเนตาและนาฬิกา กับข่าว อาจารย์ดร. สถาบันแห่งหนึ่งยิงกันตาย ซึ่งได้สะท้อนความจริงของการศึกษาที่ท่านพุทธทาสภิกขุได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาในปัจจุบันของมนุษย์ปุถุชนของคนทั้งโลกนี้ เปรียบเสมือน “หมาหางด้วน” เปรียบได้กับ “ธรรมะ” ที่หายไปจากระบบการศึกษา เรื่องมันมีอยู่ว่า “สุนัขตัวหนึ่งมันไปติด “กับดัก” หางเลยขาดกลายเป็นหมาหางด้วน แล้วมันก็หาทางออก โดยเที่ยวบอกหมาด้วยกันว่า หางด้วนดีกว่า เป็นแพชั่นสมัยใหม่ เลยกชักชวนให้ตัดหาง มีหมาหลายตัวเห็นด้วย แล้วก็ยอมตัดหางเป็นหมาหางด้วนกันเต็มไปหมด จนกว่าจะไปพบสุนัขอีกตัวหนึ่ง ซึ่งไม่เห็นด้วยแล้วบอกว่าเป็นเรื่องหลอกลวง” ท่านพุทธทาสจึงอุปมาเปรียบเปรียบไว้กับการศึกษาเปรียบเสมือนหมาหางด้วนที่วงการศึกษานำเอาเนื้องานศกศค์หลังการศึกษา โดยติดยศ ตีตำแหน่งให้เป็น ดร. บ้าง เป็นศาสตราจารย์บ้าง เพื่อให้สถานภาพทางสังคมเป็นที่ยอมรับ ไว้วางใจ เลียนแบบกันทั่วโลก ถ้าได้ ดร. ดีก็นับว่าเป็นบุญของคนในประเทศนั้นแต่การจะหาบุคคลที่รักษาไว้ในจริยธรรมขั้นสูงจนฝากฝังสังคมได้นั้น กลับยากเย็นมากขึ้นในปัจจุบัน กลายเป็นสังคมที่เตี้ยอ้อมค่อมกันทั้งหมด เกิดอาชญากรรมกันมากขึ้นในวงการศึกษา อย่างกรณี อาจารย์ ดร. ยิงกันตายเพียงเพราะไม่ยอมรับวุฒิการศึกษากันหรือโกงการสอบเข้า อย่างที่เราทราบข่าวกัน

ประเทศไทย ๆ ที่มีอำนาจจัดการศึกษา พอมาถึงยุควัตถุนิยมเจริญ ได้ดึงจิตใจของคนไปหลงไหลในทางวัตถุเสียหมด ชาติที่จัดการศึกษาที่พ่ายแพ้แก่อำนาจของวัตถุ เขี่ยธรรมะหรือศาสนาออกไปจากระบบการศึกษานี้เราเรียกว่า “กับดัก” คือ วัตถุนิยมจับเอาหางหมาตัวนั้นขาดไปแล้วเป็นหมาหางด้วน ชาติที่จัดการศึกษากันอย่างหมาหางด้วนมันก็ชักชวนชาติอื่น ๆ ให้จัดการศึกษาอย่างหมาหางด้วน ชาติอื่น ๆ ก็พลอยหลงไหลในอำนาจของวัตถุนิยม ประเทศเล็ก ๆ หนไม่ไหวก็เอาอย่างจนถึงกับว่าการศึกษาทั้งโลกมันกลายเป็นระบบหมาหางด้วนไปทั้งนั้น คือ ไม่เอาธรรมะหรือศาสนา มาฝากไว้กับระบบการศึกษาอีกต่อไป รู้จักกันแต่หนังสือหนังหาทำให้ฉลาดแล้วก็รู้จักอาชีพ ที่หาเงินกันได้อย่างสุดเหวี่ยง ยิ่งประดิษฐ์ได้มากยิ่งเกิดผลกำไรได้มากมันก็ยังหลงใหลในรสนอร่อยในวัตถุมากขึ้นเท่านั้น เรียนจบแล้วไม่มีความเป็นสุภาพบุรุษ มีปริญญายาวเป็นหาง แต่ก็ไม่มีความเป็นสุภาพบุรุษที่ไว้ใจได้ เป็นโลกที่ไม่มีศีลธรรม เราจึงประสบวิกฤตการณ์ มีอาชญากรรมเต็มไปทั่วทุกหัวระแหง ภายในประเทศก็มีอาชญากรรม เช่น การโกงข้อสอบเพื่อสอบเข้าคณะแพทย์หรือการทะเลาะเบาะแว้งของบรรดาคณาจารย์ผู้มีความรู้สูงแต่ก็คิดสั้นฆ่ากันแล้วยิงตัวตาย ส่วนระหว่างประเทศก็มีอาชญากรรม คือ สงคราม เข้าทำนองที่ว่า “หากศีลธรรมไม่กลับมา โลกจะวินาศ”

นี่คือความเลวร้ายที่เกิดมาจากระบบการศึกษาที่เป็นเหมือนหมาหางด้วน ระบบการศึกษาที่มีแต่ความรู้ทางหนังสือ รู้แต่อาชีพ แต่ไม่มีธรรมะประกอบจิตใจเพื่อให้ความเป็นมนุษย์ที่ถูกต้อง การศึกษาหมาหางด้วน ที่ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุใช้เรียการศึกษาที่ไม่ได้ทำให้คนหลุดพ้น แต่ตรงกันข้ามกลับสร้างกิเลส ทำตามๆ กัน แข่งขันกันจน

หมาทางด้วนกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่หมามีหางกลายเป็นเรื่องประหลาด ถึงได้แข่งขันกันให้ความรู้ สร้างความรู้
ได้ แต่ไม่สร้างปัญญา โลกยุคนี้มันมีศึกษากันแบบไหน ??

การศึกษาในปัจจุบันของเรากำลังล้มละลายทางจริยธรรมแล้วหรือ?? เหมือนที่สมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงสิ้น
เกล้าในหลวงรัชกาลที่ 5 ตรัสไว้ว่า “คนเรายังมีความรู้สูงยิ่งโก่งกันมากขึ้น” ควรจะให้การศึกษากับจริยธรรมเป็นสิ่งที่
คู่กันไว้จึงได้บรรจุการศึกษาไว้ใน “กระทรวงธรรมการ” แต่เมื่อเวลาผ่านไปราชการไทยก็ไม่ให้ความสำคัญโดย
ลอกเลียนแบบอย่างฝรั่งเหมือนสุนัขหางด้วนที่นำเอาศาสนาออกจากระบบการศึกษาไปเป็นกรมเล็กๆเท่านั้น นับว่าเป็น
วิกฤตทางจริยธรรมของประเทศไทยมาตั้งแต่โบราณ จนท่าน ว.วชิรเมธี เรียกชื่อเป็น “มหาอวิชาลัย” แห่งประเทศ
ไทย สมควรอย่างยิ่งแล้วหรือไม่ที่ห้วงเวลาอันคับขันแบบนี้ต้องหันมาเอาใจใส่ปลูกฝังธรรมะให้อยู่ในจิตใจในฐานะสิ่งที่
หายไปจากระบบการศึกษาของไทย เป็นการต่อทางให้สุนัขอย่าต้องให้การศึกษาไทยต้องกลายเป็น “หมาทางด้วน” อีก
เลย
